

KRZYŻ TRONEM ZWYCIĘSKIEGO KRÓLA

Niebawem będziemy przeżywać Święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Krzyż jest tronem łaski, krzyż jest tronem Boga, do którego człowiek nie boi się podejść! A kiedy podchodzimy do krzyża, to otrzymujemy z niego miłosierdzie, bo to, co nas od Boga oddzielało, to co nie pozwalało nam się do niego zbliżyć, to zostało na krzyżu zabite. Nasz grzech został przygwożdżony do krzyża!

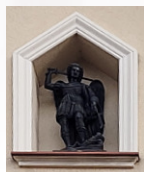
mocy i słuszenie, bo gdzie mamy jej szukać? On nam tej pomocy udziela w ten sposób, że zabija nasz grzech! Tak naprawdę źródłem naszych problemów jest nasz grzech! Bóg chce zejść do przyczyny – do źródła naszego grzechu, a tym źródłem jest grzech.

Kościół, kiedy podwyższa krzyż, czyni tak, żebyśmy wszyscy go zobaczyli to, jest to tak naprawdę dzieło Boga. Kościół tylko używa rąk Bogu Ojcu, który bierze krzyż swojego Syna i wywyższa.

My bardzo często przychodzimy do Boga i krzyczymy do Niego o pomoc! Szukamy u Niego po-

Jeśli człowiek szuka pomocy od Boga, warto, by zmierzył się ze swoim grzechem! Zobaczył, że jego grzech jest zabity na krzyżu. Bóg rozwiązał nasz problem, tylko trzeba się otworzyć na to rozwiązanie, na tę łaskę, która jest ku pomocy. Nasz problem jest rozwiązany u źródła. Pan Bóg w Jezusie Chrystusie nie załatwia naszych problemów po wierzchu! Jezus rozwiązuje problemy do samego dna. Tam, gdzie one się rodzą, tam, gdzie one mają swoje źródło, tam, gdzie jest mój grzech.

Serdecznie witamy w naszej parafii Siostry Michalitki, które od kilku tygodni tworzą wspólnotę w klasztorze przy ul. Basztowej. Życzymy Siostrom opieki Patrona – Świętego Michała Archaniola oraz, by nieustannie doświadczały tak charakterystycznej dla Przemysła ludzkiej życzliwości, a nasza parafia była doświadczeniem serdecznej, duchowej Rodziny.

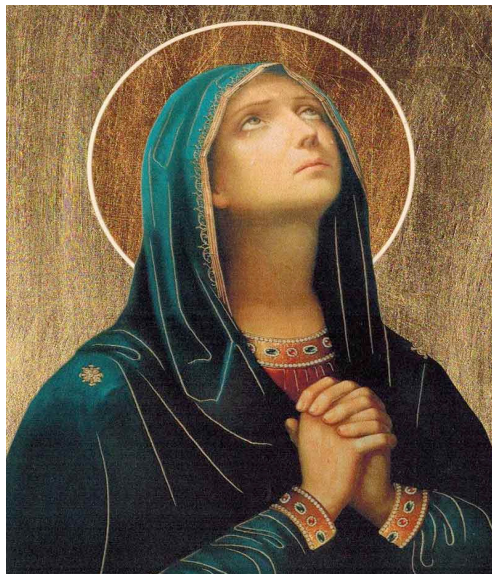

Na zdjęciu od lewej: *s. Ewa*, *s. Anita* (przełożona), *s. Karola*, *s. Rozalia* (która niebawem wyruszy na misję do Kamerunu), *s. Ewa* oraz *s. Anna*.

MATKA BOŻA BOLESNA

Dzień po Święcie Podwyższenia Krzyża Świętego będziemy przeżywać Wspomnienie Matki Bożej Bolesnej. Tego dnia kolejny raz spojrzymy na Maryję stojącą pod krzyżem. My widzimy krzyż jako szubienicę, a Jan widzi go jako kolebkę nowej ludzkości. My widzimy tam śmierć, a Jan widzi rodzące się życie. My widzimy Maryję, która płacze po śmierci Syna, a on widzi Maryję, która przeżywa ból, ale są to bóle rodzenia. Ona rodzi Potomka, który miażdży zło. To jest godzina narodzin, nie godzina śmierci.

Ona staje się nam Matką w porządku wiary, nową Ewą, która rodzi Potomka zapowiadzanego w raju.

Maryja, której serce przebija miecz, jest Matką słowa. Bo słowo jest jak miecz. Jest jednoznaczne, wymusza decyzję. Nie można wobec niego stać po środku. Czy słowo jest taką rzeczywistością w twoim życiu? Czy znasz to słowo? Masz je przeczytane? Masz je tak w sobie, żeby Jezus mógł je w momentach krytycznych wydobyć z twego serca? Posiadasz w domu Biblię? Kiedy ostatni raz ją otworzyłeś? Kiedy ostatnio twoja Biblia przemówiła do ciebie słowem Boga? Kiedy ostatnio ucałowałeś swoją Biblię?

**Pielgrzymka Róż Różańcowych
do sanktuarium w Przysietnicy
1 października 2022; godz. 7.00
wyjazd z Placu Rybiego
Koszt 25 zł
Zapisy w zakrystii**

SIOSTRZANE SPOTKANIE W PRZEMYŚLU

Wprzemyskim klasztorze karmelitów bosych kolejny raz odbyło się spotkanie mniszek karmelitanek bosych tworzących Federacji Ducha Świętego. Tym razem przyjechały siostry tworzące zespół mający na celu opracowanie nowego „Ratio”, czyli dokumentu stanowiącego pomoc w formacji początkowej i ciągłej. Zespół został powołany przez siostry w wyniku głosowania korespondencyjnego. Tworzą go mniszki z klasztorów w: Przemyślu, Rzeszowie, Dysie, Tarnowie, Katowicach oraz z Dietvy na Słowacji. W spotkaniu uczestniczyła również Przewodnicząca Federacji s. Teresa, Formatorka Federacji s. Cecylia oraz o. Krzysztof Górski, Asystent naszej Federacji.

Do prac zespołu została zaproszona s. Lidia Wrona, karmelitanka

misjonarka, która podzieliła się doświadczeniem pracy nad „Ratio” swego zgromadzenia oraz poprowadziła kilka cennych dynamik

zapraszających najpierw do słuchania, by dać się poprowadzić Duchowi Świętemu i podążać drogą naznaczoną przez Kościół. Nie zabrakło czasu na osobistą modlitwę sam na sam z Jezusem oraz radosne spotkania z przemyską wspólnotą braci.

Siostry karmelitanki bose

NOWENNA SZKAPLERZNA

Każdy związany z Karmelem i Matką Karmelu z utęsknieniem czeka na czas Nowenny i Jej Święto 16 lipca.

Jedni uczestniczą osobiście, inni, ze względu na wiek i choroby, łączą się przez internet. Dla jednych i drugich jest to wielkie przeżycie duchowe, które pozostaje na długo w sercu i pamięci.

W tym roku w czasie Nowenny umacniał nas duchowo, głosząc kazania, opiekun naszego Bractwa Szkaplerznego, o. **Andrzej Cékiera**, który z wielką wiedzą i dokładnością przedstawiał tajemnicę dziewięciu wizerunków Matki Bożej. Tłumaczył nam co znaczą gesty Maryi i inne osoby obecne na ikonach. Na przykład bardzo wymowna jest ikona, na której za Matką Bożą stoi Duch Święty i szeptem Jej do ucha, że zawsze będzie Ją wspierał. Czekaj również na nas, mamy wsłuchiwać się w Jego głos i prosić by się nami opiekował i nas prowadził.

Na innej – oczy i ręce Matki Najświętszej są uniesione ku górze, wskazują na Pana Boga – który jest celem naszego życia.

Widzimy też jak Maryja okrywa chustą Dzieciątka i tuli mocno do serca. Tym gestem uczy nas macierzyńskiej miłości. Swoim płaszczem Maryja okrywa ojców karmelitów, my również pragniemy się tam znaleźć pod Jej czułą opieką.

Nowenna przygotowała uczestników do głębokiego przeżycia uroczystości Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Mszy Św. o godz. 18 przewodniczył i kazanie wygłosił ks. **Arcebiszup Adam Szal**.

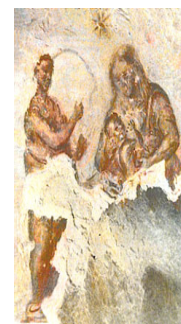
Bractwo Szkaplerzne

Niektóre wizerunki Matki Bożej na przestrzeni wieków

Oranta, I w.

Karmiująca, pocz. III

Oblubienica Ducha, pocz. IV w.

Tronująca

Łodegheia

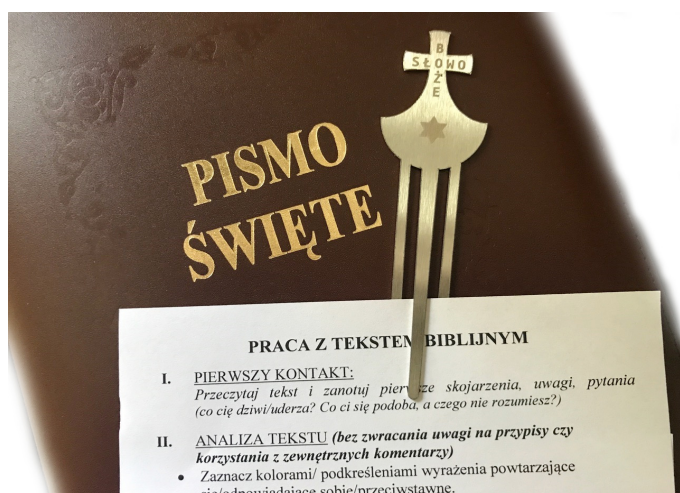

Tronująca

Eleusa

ROCZNY WARSZTATOWY KURS BIBLIJNY NA KARMELU

Zaproszenie jest skierowane do wszystkich zainteresowanych czytaniem Pisma Świętego we wspólnotie i pogłębieniem jego zrozumienia. Kurs będzie składał się z dwóch elementów:

PIERWSZY WTOREK MIESIĄCA: spotkanie tematyczne, wprowadzające do najważniejszych zagadnień biblijnych (katolickie zasady czytania Biblii, chronologia biblijna, archeologia biblijna, geografia, fauna i flora Bliskiego Wschodu, kanon biblijny, natchnienie Pisma Świętego, kultura Bliskiego Wschodu czasów biblijnych itp.)

POZOSTAŁE WTORNIKI MIESIĄCA: praca z wybranym tekstem biblijnym wg specjalnie opracowanej metody warsztatowej

Spotkania będą miały miejsce począwszy od 4 października 2022 r. po Mszy św. wieczornej, o godz. 19.00.

Prowadzenie: o. **Andrzej M. Cékiera OCD**

Zapisy i kontakt: cekieraa@gmail.com

CZUWANIE Z MAŁĄ ARABKĄ

W dniu wspomnienia Świętej Palestynki, św. s. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego na Karmelu wierni czuwali przy relikwiach Świętej, poznając duchowość Miriam i powierzając się jej wstawienictwu.

Czuwanie poprowadził Karmelitański Ruch Ewangelizacyjno-Mod-

litewny. W czasie spotkania zgromadzeni wysłuchali konferencji o. *Andrzeja Ruszały*, adorowali Najświętszy Sakrament oraz uczcili relikwie Świętej. Śpiew animowała schola KREM-u.

Na koniec spotkania poświęcone zostały świece, które własnoręcznie przygotowały osoby z KREM-u. Dochód ze sprzedaży świec został przeznaczony na utrzymanie naszej świątyni. Można je nadal nabyć w przedsionku kościoła.

Karmelitański Ruch Ewangelizacyjno-Modlitewny wraz ze swym opiekunem o. *Andrzejem Ruszałą* postanowił zakończyć rok formacyjny wspólnym wyjazdem na dwudniową rekreację. Celem była Strachocina, miejsce kultu św. Andrzeja Boboli.

Zanim jednak dotarli do Strachociny, odwiedzili Zagórz, a nim ruiny naszego, pokarmelitańskiego klasztoru. W drodze do klasztoru odprawili drogę krzyżową, na miejscu zaś wspięli się na taras widokowy, z którego rozpościera się piękny widok na okolicę.

Wspólnota odwiedziła również stary cmentarz, na którym znajduje się grobowiec naszych współbraci, mieszkających niegdyś w zagórskim klasztorze. Stobiec został pięknie wysprzątnany, zaś zakonników w nim spoczywających otoczono modlitwą.

W Strachocinie grupa została podjęta przez s. *Klarę Machulską*, która opowiedziała o miejscu, gdzie coraz bardziej czczony jest św. Andrzej Bobola. KREM nocował w domu rekolekcyjnym sióstr, który stanowił swoistą bazę wypadową w poszczególne dni.

KREM NA REKREACJI

W sobotni wieczór zorganizowano grill, na który przyjechali, wracający z Miejsca Piastowego, o. *Krzysztof Górski*, przeor z przemyskiego karmelu oraz o. *Norbert Majchrowski*, również z Przemyśla.

KREM

OBCHODY 79. ROCZNICY ZBRODNI WOŁYŃSKIEJ

W poniedziałek, 11 lipca 2022 r., w Przemyślu odbył się obchody 79. rocznicy zabroń wołyńskiej. To jedna z najkrwawszych kart współczesnej historii naszego narodu, która w tym roku, w obliczu wojny na Ukrainie ma całkiem inny wymiar.

Tradycyjnie patriotyczną uroczystość rozpoczęła Msza święta sprawowana w kościele OO. Karmelitów. W imieniu wspólnoty klasztornej uczestników obchodów powitał o. **Krzysztof Górski**, przeor konwentu i proboszcz karmelitańskiej parafii.

Eucharystii przewodniczył i okolicznościową homilię wygłosił ks. *prał. płk rez.* **Władysław Kozicki**, administrator parafii wojskowej w Przemyślu i kapelan garnizonu Przemyśl.

W lipcu w czasie odpustu ku czci Matki Bożej Karmel pożegnaliśmy uroczyście Siostry Michalitki z klasztoru przy ul. Basztowej, które opuściły naszą parafię, by podjąć posługę w miejscach wskazanych przez swych przełożonych. Siostronom serdecznie dziękujemy za ich obecność i świadectwo pośród nas.

KALWARIA PACŁAWSKA 2022

W dniach od 12 sierpnia do 15 sierpnia 2022 roku odbywała się piesza pielgrzymka grupy pątników z klasztoru ojców karmelitów bosych w Przemyślu do Kalwarii Pacławskiej. Niosąc w sercach własne oraz powierzone nam intencje przed tron Matki Bożej rozpoczęliśmy wspólne wędrowanie do sanktuarium kalwaryjskiego, często zwanego Jerozolimą Wschodu ze względu na szczególny kult Męki Pańskiej lub Jasnej Góry Podkarpacia, Mszą Świętą o godzinie 7-ej pod przewodnictwem *ojca Andrzeja Cekiery*, który również był naszym przewodnikiem duchowym podczas drogi z Przemyśla do Kalwarii Pacławskiej. Podczas wędrówki towarzyszył nam śpiew i modlitwa. Pozdrawialiśmy z radością spotykane osoby. Pokonując pewien odcinek drogi towarzyszył naszej grupie pielgrzymkowej z różańcem w ręku *ks. Arcybiskup Adam Szal*, który podzielił się z nami rozważaniem duchowym. W drodze oprócz śpiewu, modlitwy różańcowej i koronki do Bożego miłosierdzia ojciec Andrzej przekazywał nam treści biblijne. Podczas jednego z postojów odbył się konkurs z nagrodami na temat osoby Maryi. Wieczorem po dotarciu na miejsce można było

uczestniczyć w Mszy Świętej na galerii oraz w nabożeństwie Maryjnym i procesji z figurą MB Zaśniętej przy zapalonych świecach, co część pątników mimo zmęczenia drogą uczyniła.

się z 14 Stacji. Śpiewając pieśni, odmawiając różaniec oddawaliśmy cześć matce Bożej, która radośnie weszła do Królestwa Swojego Syna, Jezusa Chrystusa. W tym dniu ojciec Marek Śleziak wygłosił nam kon-

Podczas drugiego dnia pobytu rozważaliśmy pod przewodnictwem *ojca Marka Śleziaka* Dróżki Pogrzebu i Wniebowzięcia Matki Bożej oraz związane z nimi tajemnice składające

ferencję na temat wiary, tego, czym jest wiara i zawierzenie Bogu. Wieczorem Msza Święta na galerii była odprawiana pod przewodnictwem *ks. Arcybiskupa* z Niemiec *Ludwiga Schick*, który mówił o swoim wielkim nabożeństwie do św. Maksymiliana Marii Kolbego w nawiązaniu do 40 rocznicy wyniesienia go na ołtarze. Późnym wieczorem można było wysłuchać prawykonania oratorium kalwaryjskiego „Montefonia” autorstwa *Romana Drozda*, dzieła opartego na ewangelicznych ośmiu błogosławieństwach, a skomponowanego ku czci Sługi bożego ojca Wenantego Katarzyńca i jego przyjaciela św. ojca Maksymiliana Marii Kolbego, który mówił o o. Wenantym: „O. Wenanty nie silił się na rzeczy nadzwyczajne, ale zwyczajne wykonywał w sposób nadzwyczajny”.

W kolejnym już **trzecim** dniu naszego pielgrzymowania towarzyszył nam *ojciec Andrzej Ruszała* podczas rozważania Drózek Męki

Pańskiej. Dzień ten rozpoczęliśmy od porannej Mszy Świętej pod przewodnictwem ojca Andrzeja przed ołtarzem Matki Bożej Kalwaryjskiej zawierając nasze inten-

całej drogi, a szczególnie podczas krótkiej konferencji na temat trzech najważniejszych rzeczy danych przez Boga człowiekowi: Wcielenia, Odkupienia oraz ustanowienia Eu-

charystii. Jak codziennie po wieczornej Mszy Świętej koncelebrowanej pod przewodnictwem ks. *abpa Adama Szala*, który mówił o historii Sanktuarium w Kalwarii Pałacowskiej, można było oglądać jednoaktowy utwór sceniczny z epilogiem pt. *Transformatio* oraz uczestniczyć w koncercie zespołu *Fioretti*.

Czwartego dnia pieszo wyruszyliśmy na szlak pątniczy do Przemysła. Ponownie towarzyszył nam ojciec Andrzej Cekiera. Wracaliśmy z pieśnią na ustach, radośnie, dziękczyniąc Bogu i Maryi za otrzymane łaski w nadziei, że za rok uda się powrócić przed Jej tron, do czego wszystkich zachęcamy, jednocześnie dziękując tym, którzy przyczynili się do organizacji tej pielgrzymki.

Danuta Dąbrowska-Świder

fot. *Alicja Bukalska*

cje, po czym udaliśmy się na dróżki obejmujące 28 Stacji, które obchodziliśmy rozważając cierpienia Pana Jezusa od Wieczernika aż po Jego Grób. Mimo trudu i znoju, znosząc cierpliwie upały byliśmy pogrążeni w modlitewnym rozważaniu Męki Pana Jezusa, towarzysząc Mu duchowo oraz ucałowując Krzyż, na którym oddał za nas życie. W tym dniu również ojciec Ruszała raczył nas treściami duchowymi podczas

MSZA ŚWIĘTA DZIEKUCZYNNA
za otrzymane łaski w Kalwarii Pałacowskiej
dla pielgrzymów z Karmelu przemyskiego
będzie sprawowana w naszym kościele
w dniu 7 września godz. 18:00
oraz w dniu 2 października godz. 10:00

SALEZJAŃSKIE LATO, CZYLI JERYCHO W NASZEJ ŚWIĄTYNI

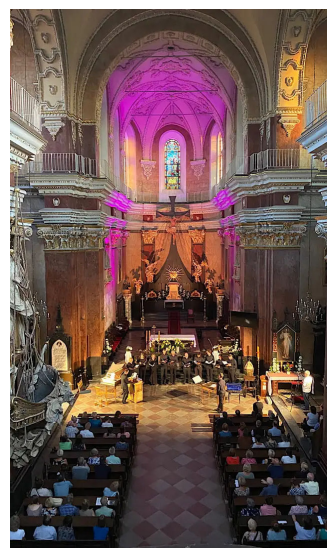

Po trzech z rzędu koncertach „Salezjańskiego lata” w sali widowiskowej Zamku Kazimierzowskiego przyszedł czas na koncert w kościele. Tym razem podążająca za artystami publiczność dotarła do naszej karmelitańskiej świątyni. W tym zacnym miejscu rozbrzmiewały historyczne śpiewy polskie i łacińskie z zastosowaniem improwizowanej polifonii.

JERYCHO – męski zespół wokalny powstały w 2013 r. z inicjatywy *Bartosza Izbickiego*, wykonujący historyczne śpiewy polskie i łacińskie z zastosowaniem improwizowanej polifonii. Ideą pracy zespołu jest odnowa żywej tradycji śpiewu praktykowanej do XIX wieku poprzez kreowanie nowej przestrzeni muzycznej wokół motetów, tropów i sekwencji.

Piękno, nagrodzonego owacjami na stojąco, koncertu niezwykle współgrało z pięknem naszej świątyni.

t. i fot. o. K.G.

W.A. MOZART U KARMELITÓW

6 sierpnia br. u Karmelitów Bosych w Przemyślu zabrzmiało jedno z największych arcydzieł muzycznych „Requiem d-moll” Wolfganga Amadeusza Mozarta kV 626 w wykonaniu zespołu **Baroque Collegium 1685** p/d Agnieszki Żarskiej.

Wspaniale wykonane to ostatnie dzieło Mozarta zyskało dodatkowo wspaniałą obudowę w przepięknym wnętrzu karmelitańskiej świątyni.

Na pewno było to pierwsze kompletne wykonanie w naszym mieście, a dzięki znakomicie prowadzonej orkiestry i chórowi przez *Agnieszkę Żarską* oraz solistów wśród których usłyszeliśmy p. *Olę Pasiecznik* – wielką damę polskiej sceny muzycznej wzbudziwszy prawdziwy entuzjazm wśród licznie zebranej publiczności.

To już druga wizyta zespołu *Baroque Collegium 1685* w naszym mieście. W ubiegłym roku artyści zaprezentowali fragmenty najsłynniejszych oratoriów J.F. Haendla.

„Requiem d-moll” – to ostatnie dzieło Mozarta pisane faktycznie na łożu śmierci (1791 r.) posiada nie tylko bogatą historię koncertową – owiane jest w zagadkową legendę tajemniczego zamówienia tego dzieła, ale związane jest też z rocznicą śmierci naszego wspaniałego kompozytora Fryderyka Chopina, kiedy to zgodnie z Jego

wolą sprawowane było nabożeństwo żałobne w paryskim kościele św. Marii Magdaleny i od tego czasu zawsze jest wykonywane w rocznicę Jego śmierci. Paryską tradycję kontynuuje parafia św. Krzyża na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie gdzie znajduje się ocalałe od pożogi wojennej serce kompozytora.

Ten wspaniały wieczór jest kontynuacją inicjatywy Centrum Kulturalnego w Przemyślu pamiętnych dni muzyki oratoryjno-kantatowej starając się przedstawić melomanom najwybitniejsze dzieła

muzyczne oraz znakomitych wykonawców. Wtedy to pojawili się w Przemyślu *Krzysztof Penderecki*, *Andrzej Hiolski*, *Jadwiga Rappé*, lwowska kapela „Trembita”, chór chłopięcy „Dudaryk”, chór Filharmonii Narodowej, Capella Cracoviensis.

Mamy nadzieję, że współpraca z tym młodym zespołem już w przyszłym roku zaowocuje kolejnym wydarzeniem muzycznym.

Wspaniale wnętrza przemyskich świątyń stwarzają niepowtarzalną aurę do odbioru muzycznych arcydzieł.

Zbigniew Chrzanowski
fot. *Łukasz Kisielica*

Od red. – Koncert prowadził *Zbigniew Chrzanowski*, którego pamiętamy z nieodległych lat jako dyr. Centrum Kulturalnego.

JUBILEUSZ – 52 LATA TEMU W NASZEJ ŚWIĄTYNI

O. dr Mariusz Jaszczyżyn OCD
właśnie u nas stawiał
pierwsze kroki w Karmelu

spotkać ze mną i bliskimi a okoliczności tego spotkania związane są z wydarzeniem, które miało miejsce 52 lata temu. Wówczas to

jakie stały się moim udziałem. W ciągu tego okresu, a otrzymałem ich wiele – dziękuję za życzliwość ludzi, którzy towarzyszyli mi w tej drodze, by udzielać mi różnorakiego wsparcia. Dziękuję – co zwykle powtarzam – mojemu zakonowi, który dał mi możliwość realizowania siebie. Dziękuję mojej najbliższej rodzinie – szczególnie inicjatorom tego spotkania –

[...] I jeszcze na zakończenie naszego wyjątkowego spotkania chcę powiedzieć kilka słów...

Podczas jednej ze swych pielgrzymek do Polski Jan Paweł II wszedł na podium gdzie był ustawiony ołtarz, zatrzymał się i patrzył długo na zgromadzonych, bardzo długo. Kiedy rozpoczynał homilię, powiedział: pewnie dziwicie się dlaczego papież tak długo na nas patrzy i wyjaśnił – żeby się spotkać trzeba się sobie przypatrzeć (red. – powtórzył 2 x), aby się spotkać, trzeba też znaleźć czas, który jest najcenniejszą rzeczą jaką możemy dać od siebie drugiemu człowiekowi. Dzisiaj wielu z Was poświęciło swój cenny czas aby się

otrzymałem święcenia kapłańskie – i w tym właśnie kościele – odprawiłem Mszę św. Prymicyjną. Od tego czasu swoje jubileusze obchodzę w tym mieście i w tym kościele.

Korzystając z uprzejmości tułtejszych przeorów i jak dzisiaj przeora o. **Krzysztofa** i misjonarza o. **Sylwestra** dzisiejszy, spóźniony nieco jubileusz z powodu pandemii, obchodzę jak zwykle w gronie najbliższej rodziny – inicjatorów tego spotkania powtarzając za św. Janem Pawłem II – traktuję jako okazję do rozgrzeszenia, przebaczenia i pojednania z Bogiem i ludźmi.

Jest to dzień kiedy w szczególności pragnę podziękować Bogu za wszystkie łaski

z Przemyśla, Bielska, Poznania – jak również tym przybyłym z Warszawy, Wrocławia, Londynu, Pragi i ogarniętej tą okrutną wojną Ukrainy – z drogiego mi Lwowa.

Na koniec zacytuję św. Rafała Kalinowskiego – dobrzy ludzie są podobni do czystego powietrza, oddycha się nim, chociaż się go nie widzi (2x) i wy takim czystym powietrzem jesteście...

fot. **Beata Gąska**

Intencje Żywego Różańca wrzesień – 2022

Intencja papieska: *Módlmy się, abyśmy wszyscy dokonywali odważnych wyborów na rzecz stylu życia powściągliwego i ekologicznie zrównoważonego, ciesząc się z ludzi młodych, którzy się w to zdecydowanie angażują.*

I Róża – pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus
O dobre owoce rozpoczynającego się roku szkolnego i katechetycznego. Za dzieci przygotowujące się do I Komunii św. i Bierzmowania.
O opiekę Matki Bożej nad naszą Ojczyzną.

II Róża – pw. Matki Bożej Szkaplerznej
O rozwój wspólnot w naszej parafii.
O opiekę Matki Bożej nad naszą Ojczyzną.

III Róża – pw. Miłosierdzia Bożego
O powołania do życia kapłańskiego, zakonnego i misyjnego.
O opiekę Matki Bożej nad naszą Ojczyzną.

Róża Misyjna – pw. św. Rafała Kalinowskiego
O pokój na świecie, szczególnie na Ukrainie.
O opiekę Matki Bożej nad naszą Ojczyzną.

REKOLEKCJE ŚWIECKIEGO KARMELU

W Domu Gościennym klasztoru Karmelitów Bosych w Przemyślu, w dniach 3–7 sierpnia br., odbyły się coroczne rekolekcje wspólnotowe Świeckiego Zakonu Karmelitów Bosych. Oprócz członków wspólnoty przemyskiej uczestniczyły w nich dwie osoby z wspólnoty rzeszowskiej.

Tematem rekolekcji, które prowadził o. Andrzej Cékiera OCD było: *Doświadczenie intymnego spotkania i zjednoczenia z Osobą Słowa Bożego w naszym sercu poprzez klasyczne etapy „lectio divina”*. Temat ten bezpośrednio nawiązywał do p. 17 Konstytucji Świeckiego Zakonu, który brzmi: *Powołaniem Karmelu Teresjańskiego jest zobowiązanie, aby „żyć w posłuszeństwie Jezusowi Chrystusowi, rozmyślając we dnie i w nocy Zakon Pański i czuwając na modlitwach”* (Reguła 2 i 8.).

Podczas kolejnych konferencji były poruszane tematy odkrywania kluczowego i fundamentalnego przesłania Słowa Bożego, które nie jest owocem subiektywnego przeżycia osoby czytającej, gdyż nie chodzi o słowo, które mnie porusza, lecz o znalezienie obiektywnego punktu ciężkości i centrum całego tekstu.

Mówienie o strukturze tekstu, o znalezieniu punktu ciężkości i słowa kluczowego może wydawać się dalekie od zagadnienia modlitwy.

Tak jednak nie jest, gdyż proces dojrzewania do postawy szukania słowa kluczowego zakłada pokorę i cierpliwość. Czytanie i słuchanie słowa Bożego ma prowadzić do jego przemodlenia, gdyż tylko wtedy będzie ono dotykało głęboko naszego życia, będzie je wyjaśniało i interpretowało. W istocie to nie my czytamy słowo Boże, lecz ono

czytaniu, zanotowaniu pierwszych skojarzeń, analizie tekstu, określeniu kontekstu księgi oraz określeniu kontekstu czasowego – w jakiej epoce został napisany, jaki jest gatunek literacki, czy istnieją podobne teksty itp. Mieliliśmy do dyspozycji różne wydania (tłumaczenia) Pisma Świętego i komentarze, z których indywidualnie ko-

czyta nasze życie. Nie my doświadczamy słowa Bożego, lecz odwrotnie: słowo nas doświadcza. W *lectio divina* chcemy poczuć, jak słowo Boże dotyka naszego życia, otwiera je i przemienia.

Teksty, które wybrał ojciec rekolekcjonista i nad którymi pracowaliśmy to: *List do Efezjan 6,10–20*, *Psalm 23* i *Psalm 131*. Praca nad tekstami, którą poprzedzała konferencja wprowadzająca w temat, polegała na ich kilkakrotnym prze-

rzystaliśmy, analizując teksty. Na popołudniowym spotkaniu wspólnie, wraz z ojcem, dzieliliśmy się bogactwem Słowa Bożego.

Rekolekcje odbywały się w całkowitym milczeniu – z wyjątkiem popołudniowego dzielenia. W pozostałym czasie braliśmy udział we wspólnotowej *Liturgii Godzin* i codziennej Eucharystii. Dwa razy w ciągu dnia był czas na modlitwę osobistą (po południu przed Najświętszym Sakramentem). W nocy z czwartku na piątek, w kaplicy, miało miejsce całonocne czuwanie przed Najświętszym Sakramentem. W sobotę po Mszy Świętej, odśpiewaliśmy „*Sakve Regina*”.

W niedzielę na zakończenie rekolekcji podziękowaliśmy ojcu rekolekcjonście za trud przygotowania konferencji i czas nam poświęcony. W tym dniu ostatni raz zebraliśmy się aby podzielić się przemyśleniami nad treściami konferencji w odniesieniu do swojej drogi modlitwy. Po wspólnym obiedzie z ojcami rozjechaliliśmy się do własnych domów.

Bogusław Kruk OCDS

Z dziejów Karmelu przemyskiego (XLI)

ALICJA KALINOWSKA
OCDS

W SŁUŻBIE KRÓLOWEJ KARMELU. HISTORIA BRACTWA SZKAPLERZNEGO NA KARMELU PRZEMYSKIM (2)

W Polsce swój największy rozkwit Bractwa Szkaplerzne przeżywały w XVII i XVIII w. W okresie kasaty klasztorów, w czasach rozbiorów, wierni tłumnie wstępowali do Bractw Szkaplerznych. W poprzednim odcinku wspominałam, że z czasów przed kasatą przemyskiego klasztoru nie zachowały się dokumenty relacjonujące działalność i liczebność bractwa Matki Bożej Szkaplerznej, natomiast **bezsprzecznie pozostaje sam fakt jego istnienia.**

Formacja członków Bractwa w tamtych czasach obejmowała całe ich życie. W przetłumaczonych na język polski ćwiczeniach duchownych o. Cyprian od Matki Bożej napisał: *Dwoje są osobliwe ćwiczenia, którymi sobie mogą nasi bracia mile Pannę Najświętszą pozyskać. Pierwsze jest jej naśladowanie, bo cokolwiek człowiek uczynił dobrego, cnota Panny Najświętszej nie wyrażając na sobie? Mało by co sprawił. Drugie ćwiczenie jest ofiarować wszystkie swoje sprawy i uczynki tej Pannie Najświętszej.*

W pierwszym ćwiczeniu autor ten szczegółowo opisuje w jaki sposób bracia mieli naśladować Maryję w cnotach wiary, nadziei, miłości, posłuszeństwa, czystości, ubóstwa, pokory, cierpliwości i w nabożeństwie. W drugim ćwiczeniu przedstawia jak bracia w codziennym życiu swoje sprawy mają ofiarować Panu Bogu i Pannie Najświętszej (tytuły rozdziałów): *Co, rano wstawszy, bracia mają czynić? Co mają czynić przy ubieraniu się? Co mają bracia czynić, ubrawszy się? Jako się mają przy Mszy świętej sprawować? Sposób odprawowania koronki, Jako mają nabożeństwo przystępować do Najświętszego Sakramentu? Jako się mają bracia przy swej robocie zachować? Jako się przy*

jedzeniu sprawować? Co po obiedzie mają czynić? Jako się mają aż do wieczora sprawować? Co zaś w wieczór czynić? Co przed spaniem czynić? Co, idąc spać, mają czynić? Aniołowi swemu Stróżowi tak się oddadzą.*

W czasie ceremonii poświęcenia Szkaplerza Świętego, nazywanego habitem, kapłan odmawiał specjalne modlitwy. [...] *Niech Bóg udzieli ci przez swego Syna Jednorodzonego Pośrednika [między] Bogiem a ludźmi czasu do życia dobrego, miejsca do czynienia dobra, stałości do wytrwania w dobrym i osiągnięcia szczęśliwego dziedzictwa. [...]* Na

*odejścia (z tego świata), starta głowę [starodawnego] węża, który jest twoim nieprzyjacielem, a ciebie jako zwyciężycę z palmą i koroną wprowadziła do wiecznego dziedzictwa. [...]**.*

Przynależność do Bractwa zobowiązywała do dobrego życia i dążenia do zwycięstwa, tj. świętości.

Dziś wśród celów Bractwa zwraca się uwagę na aktywny udział w życiu Kościoła i parafii. Inaczej sformułowane, przystosowane do współczesności, ale wciąż aktualne jest pogłębianie więzi z Maryją – Królową Szkaplerza św. Członkowie Bractwa obleczeni szatą Maryi – Szkaplerzem św. – tak jak przed wiekami – starają się prowadzić życie w zażyłości z Bogiem, przez modlitwę i kontem-

O. Mirosław Zięba moderator Bractwa Szkaplerznego przyjmuje dzieci do szkaplerza

koniec kapłan odmawiał błogosławieństwo: [...] *Niech cię błogosławi Bóg Wszechmogący, Stwórca Nieba i Ziemi, który zechciał cię wybrać do Zgromadzenia i Bractwa Najświętszej Dziewicy Maryi z Góry Karmel. Prosimy ją, aby w godzinę twego*

* Skarb Karmelitański, „Flos Carmeli”, Poznań 2011.

** Op.cit.,

placę wielkich dzieł Bożych, a Maryja – ma być najlepszą nauczycielką i przewodniczką w drodze do Jezusa. Przez poznanie, ukochanie i naśladowanie Jej starają się pogłębiać swoje życie religijne, jak również prowadzić działalność apostolską, właściwą ludziom świeckim z uwzględnieniem własnej osobistej specyfiki życia i możliwości. Członkowie Bractwa, naśla-

dując Dziewicę modlącą się, zobowiązani są do stałego poświęcania pewnego czasu na spotkanie z Bogiem na modlitwie wewnętrznej, w miarę możliwości do częstego uczestnictwa w Eucharystii, odmawiania jakiejś części Liturgii Godzin (lub kilku psalmów, Różańca świętego bądź innych podobnych modlitw) lub poświęcania pewnego czasu na czytanie duchowne; w ciągu dnia powinni wzywać pomocy Maryi, uciekać się pod Jej opiekę oraz kierować do Niej swoje myśli i uczucia. Bractwo erygowane przy naszym kościele włącza się również w inne dzieła parafii w ciągu roku liturgicznego (m.in. Droga Krzyżowa w Wielkim Poście, adoracja przy Grobie Pańskim w Wielką Sobotę).

Trzeba jeszcze podkreślić, że przynależność do Bractwa różni się od przynależności do Rodziny Szkaplerznej, do której należą

O. Mirosław z dziećmi, które przyjęły szkaplerz

łowej Karmelu w Bractwie Szkaplerznym, na chwałę Boga Wszechmogącego. Pragnę gorliwie zachowywać

płaszcz. Celebrans wypowiada wtedy modlitwę i błogosławi Szkaplerz: „*Panie Jezu Chryste, pobłogosław ten Szkaplerz Bractwa Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel i spraw, aby ten, który (ta, która), nosić go będzie w dni uroczyste i święta, zasłużył (zasłużyła) przez codzienne dźwiganie słodkiego jarzma Twoich przykazań i lekkiego brzemienia Twego Krzyża na przywdzianie białych szat zbawienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków*”.

Nakładając płaszcz na ramiona kandydata celebrans mówi: „*Którzy idą za Barankiem, postępują za Nim w białym odzieniu. Przyjmij więc tę białą szatę na znak wewnętrznej czystości oraz wspólnoty Braci i Sióstr Matki Bożej z Góry Karmel. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*”.

Na koniec ceremonii celebrans wypowiada słowa: *Na mocy udzielonej mi władzy przyjmuję was (ciebie) do Bractwa Szkaplerznego Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Niech Matka Boża, Chwała i Ozdoba Karmelu, która wybrała was (ciebie) na swoje sługi (swoje służebnice, swojego sługę, swoją służebnicę), przyodziewa was (ciebie) w swoje cnoty i broni od wszelkich niebezpieczeństw duszy i ciała, teraz i w godzinę śmierci waszej (twojej).*

Amen.

Obecna animatorka Bractwa otrzymuje biały bracki płaszcz z ręk o. Andrzeja Guta OCD

wszyscy wierni przyjmujący szkaplerz karmelitański.

Wiążę się ona bowiem z podjęciem większych zobowiązań. Podczas pięknej ceremonii kandydat składa przyrzeczenia brackie. „*Ja, Brat (Siostra) N., aby żyć wiernie w zjednoczeniu z Maryją, w całkowitym oddaniu się Chrystusowi, wobec zgromadzonych tutaj Braci i Sióstr przyrzekam służyć Kró-*

przykazania Boże i kościelne, wypełniać sumiennie obowiązki stanu i zobowiązania brackie, abym za łaską Ducha Świętego i z pomocą Królowej Szkaplerza Świętego, przez ustawiczną modlitwę, apostołstwo szkaplerzne i czynienie miłosierdzia osiągnął (osiągnęła) doskonałą miłość Boga i na wieki wielbił (wielbiła) Przenajświętszą Trójcę”.

Następnie kandydat otrzymuje duży Szkaplerz Bracki i biały

Z CYKLU: **W SZKOLE MARYI Z NAZARETU**⁽⁴⁰⁾**O. DR HAB. SZCZEPAN
TADEUSZ PRAŚKIEWICZ OCD**

NABOŻEŃSTWO KU CZCI NIEPOKALANEGO SERCA MARYI

Jakkolwiek święto Niepokalanego Serca Maryi wprowadził dopiero Pius XII w 1944 roku i obchodzono je w oktawę Wniebowzięcia, tj. 22 sierpnia (dziś celebrujemy je jako wspomnienie w sobotę po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa), nabożeństwo to posiada głęboki fundament biblijny („Maryja zachowywała wszystko te sprawy i rozważała je w swoim sercu” – Łk 2,19.51) i sięga korzeniami XVII wieku. Już wtedy propagował je św. Jan Eudes (zm. 1680) oddając pod opiekę Najświętszego Serca Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi prace misyjne i apostołskie. Głoszone przez niego nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi nabrało dużego znaczenia w XX wieku dzięki orędziu fatimskiemu, które skłoniło Piusa XII do dokonania 8 grudnia 1942 roku uroczystego aktu ofiarowania świata Niepokalanemu Sercu Najświętszej Dziewicy. Episkopat Polski tuż po wojnie wyprosił u Stolicy Apostolskiej przywilej odprawiania w każdą pierwszą sobotę miesiąca (za wyjątkiem sobót, w które przypadają inne wspomnienia) Mszy świętej

o Niepokalanym Sercu Maryi, a prymas Polski, czcigodny Sługa Boży kardynał August Hlond, w obecności całego Episkopatu i około miliona pielgrzymów, 8 września 1946 roku dokonał na Jasnej Górze aktu poświęcenia Narodu Polskiego Niepokalanemu Sercu Maryi.

Kult Niepokalanego Serca odnosi się do osoby Maryi Dziewicy i ma na celu specjalne uczczenie Jej Serca, jako symbolu żarliwej miłości do Boga i do Chrystusa oraz symbolu macierzyńskiej miłości do każdego człowieka.

Prowadzi jednocześnie do naśladowania miłości Maryi, Matki pięknej miłości.

Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi zalecają w Polsce kalendarze liturgiczne, proponując celebrowanie w pierwsze soboty miesiąca Mszy św. wotywniej o Niepokalanym Sercu Maryi i stosownego nabożeństwa z odnowieniem aktu poświęcenia się temuż Niepokalanemu Sercu.

Wierni, w swoim osobistym nabożeństwie mogą też posługiwać się „Litanią do Niepokalanego Serca Maryi”.

Niepokalana Maryjo, Dziewico i Matko Boga. Ja, Twoje dziecko, stoję przed Tobą, aby Cię chwalić, wielbić i czcić.

Pozdrawiam Cię jako łaski pełną i błogosławioną między niewiastami i wyznaję, że Ty, Najświętsza Panno, od pierwszej chwili Twego Poczęcia, za szczególną łaską i przywilejem Boga Wszemmocnego, byłaś wolna od grzechu pierworodnego.

MODLITWA DO MARYI NIEPOKALANEJ

Z ufnością uciekam się do Ciebie we wszystkich moich potrzebach, bo jesteś naszą najlepszą Matką i Wspomożycielką, naszą najpewniejszą Ucieczką

w życiu i przy śmierci. Wspieraj mnie w dążeniu do świętości, Maryjo Niepokalana, moja Patronko. Niekalanie Poczęta Dziewico, Przenajświętsza Boża Rodzicielko, Królowo nieba i ziemi, zwróć ku mnie swoje miłosierne oczy. Pomóż mi unikać grzechów, a naśladować Twoje cnoty, abym był godny wejść do Królestwa Twego Syna, Jezusa Chrystusa.

Amen.

Intencje Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy:

O zniesienie kary śmierci.

Módlmy się, aby kara śmierci, która godzi w nienaruszalność i godność osoby, została zniesiona w ustawodawstwie wszystkich państw świata.

1. Cz. Św. Teresy Małgorzaty od Najśw. Serca Jezusa Redi, dz. (NZ).

Dzień modlitw za poległych w obronie Ojczyzny.

Światowy Dzień Modlitwy o Ochronę Stworzenia.

Pierwszy Czwartek Miesiąca.

2. Pt. *Pierwszy Piątek Miesiąca.*

3. So. Św. Grzegorza Wielkiego, pap. i dra Kościoła.

Pierwsza Sobota Miesiąca.

6. Wt. W 2018 r. † o. Tomasz od Matki Bożej Różańcowej (Michalski).

8. Cz. Narodzenie Najświętszej Maryi Panny (*święto*).

Pn. Św. Jana Chryzostoma, bp. i dr. Kościoła.

14. Śr. **Podwyższenie Krzyża Świętego** (*święto*).

15. Cz. Najświętszej Maryi Panny Bolesnej.

16. Pt. Świętych męczenników, Korneliusza, pap. i Cypriana, bpa.

17. So. Św. Alberta Jerozolimskiego, bpa i Prawodawcy Zakonu (*święto*).

Dzień pamięci pomordowanych na Wschodzie.

18. Nd. W Polsce, w 3. niedz. IX obchodzony jest Dzień Środków Społecz. Przekazu.

W trzecim tygodniu września obchodzi się Kwartałne Dni Modlitw za Dzieci, Młodzież i Wychowawców.

20. Wt. Św. św. męcz. Andrzeja Kim Taegon, prez., Pawła Chong Hasang i Towarz.

21. Śr. Św. Mateusza, apostoła i Ewangelisty (*święto*).

23. Pt. Św. Pio z Pietrelciny, prezbitera.

27. Wt. Św. Wincentego à Paulo, prezb.

29. Cz. Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała (*święto*).

30. Pt. Św. Hieronima, prez. i dra Kościoła.

WRZESIEŃ 2022

Narodzenie Najświętszej Maryi Panny (8 IX)

Św. Michał Archanioł (29 IX)

Solemnizantom obchodzącym

w miesiącu Wrześniu

Urodziny Imieniny i Rocznice

zyczymy

aby dobry Pan Bóg

obdarzał Ich łaskami

zdrowia, uśmiechu na co dzień

oraz pokory w swoim sercu

Wspólna Parafia Sympatyj Karmelu

**OTWARTE SPOTKANIA
GRUP DUSZPASTERSKICH
DZIAŁAJĄCYCH
PRZY KOŚCIELE
ŚW. TERESY OD JEZUSA
(KARMELICI BOSI):**

AKCJA KATOLICKA

– każdego 16-go dnia miesiąca po wieczornej Mszy św.

BRACHTWO SZKAPLERZNE
– trzecia niedziela miesiąca o godz. 16:30.

BRACHTWO ŚW. JÓZEFA

– druga oraz ostatnia środa miesiąca po wieczornej Mszy św. (sala nad zakrystią).

GRUPA BIBLIJNA

– czsowo zawieszona

KARMELITAŃSKI RUCH EWANGELIZACYJNO-MODLITEWNY (KREM)

– w poniedziałki po Mszy św. o godz. 18:00, adoracja, modlitwa uwielbienia, dzielenie się Słowem Bożym w Sali Rycerskiej.

MINISTRANCI

– w soboty o godz. 11:00 (w zakrystii).

RÓŻE RÓŻAŃCOWE

– I niedziela miesiąca godz. 9:30 zmiana Tajemnic Różańcowych.

SCHOLA DZIECIECIA

– W KAŻDĄ SOBOTĘ godz. 11:00

SCHOLA MŁODZIEŻOWA

– W KAŻDĄ SOBOTĘ godz. 12:00 (obie schole odbywają próby w sali rycerskiej przy furcie)

ŚWIECKI ZAKON KARMELITÓW BOSYCH (OCDS)

– pierwsza (wyjątkowo) sobota miesiąca.

W czwartą niedzielę miesiąca w opowie liturgicznej uczestniczy Rycerski i Szpitalny Zakon św. Łazarza z Jerozolimy.

W Pierwsze Piątki Miesiąca ADORACJA Najśw. Sakramentu do godz. 20:00.

W ostatnią niedzielę miesiąca o godz. 10:00 Msza św. z udziałem naszego CHÓRU.

ewentualne ZMIANY
w numerze październikowym

O. PAWEŁ FERKO OCD – MADONNY KARMELITAŃSKIE⁽⁵³⁾

MATKA BOŻA ADOROWANA W CIAŻENIU

Ciążeń to duża wieś położona w Wielkopolsce (powiat ślupski), ok. 7 km od Łądu, przy trasie Golina-Pyzdry. We wsi znajduje się przeprawa promowa przez Wartę, późnobarokowy pałac biskupi (biskupów poznańskich) wraz z pawilonem, galerią i parkiem oraz gotycko-barokowy kościół p.w. św. Jana Chrzciciela z XVI wieku z arcy-oryginalnym obrazem Adoracji Matki Bożej Szkaplerznej albo apoteozy Matki Bożej z Góry Karmel z XVII wieku.

KOŚCIÓŁ

Pierwsza wzmianka o Ciążeniu – jako siedzibie kasztelanii – pochodzi z 1251 r. Przed rokiem 1260 Przemysław I nadał wieś w po-

nie karzmy. Miejscowość w zlatynizowanej formie *Censzim* wymieniona jest w łacińskim dokumencie z 1282. W 1504 biskupi otrzymali przywilej na założenie miasta, lecz do lokacji nie dochodzi, ze względu na konkurencję niedalekich Pyzdr. W latach 1508–1510 na dworze biskupim w Ciążeniu przebywał Andrzej Krzycki, poeta, późniejszy prymas Polski. Wieś duchowna *Ciążym*, własność biskupstwa poznańskiego, pod koniec XVI wieku leżała w powiecie pyzdrskim województwa kaliskiego. 1 grudnia 1574 zmarł tutaj biskup poznański Adam Konarski. W 1818 wieś skonfiskowana przez władze carskie i przekazana hrabiemu Wacławowi Gutkowskemu, adiutantowi cara Aleksandra I. W rękę rodziny Gutkowskich pozostawała do 1860 r.

Kościół parafialny, Ciążeń

siadanie biskupstwu poznańskiemu. W kolejnych latach biskupi uzyskiwali szereg przywilejów, m.in. na urządzenie jarmarków, założenie targu i prowadze-

Następnie była w rękach Golczów, Dąbskich, Zakrzewskich, Gerliczów. W 1924 r. majątek przeszedł na rzecz skarbu państwa.

Parafię w Ciążeniu erygowano przed 1260 rokiem. Obecny kościół wzniesiono w 1535 roku z fundacji bpa Jana Latańskiego. Został on odnowiony w 1622 r. Pierwotnie gotycki został przebudowany w 1760 roku w stylu barokowym staraniem bpa Teodora Czartoryskiego. Kościół św. Jana Chrzciciela jest budowlą orientowaną, jednonawową z krótkim prezbiterium zamkniętym trójbocznie. Po bokach przylegają do nawy dwie kaplice, tworzące ramiona transeptu, przy prezbiterium od północy znajduje się zakrystia. Dwuprzęsłowa nawa sklepiona jest kolebkowo, kaplice przykryte są sklepieniem żaglowym a prezbiterium stropem. Elewacja frontowa jednoosiowa z dwukondygnacyjną wieżą. Ozdobiona na każdej kondygnacji gzymsami i pilastrami ujmującymi naroża oraz otworami okiennymi w zamknięciach łuku odcinkowego i pełnego. Elewacje boczne (północna i południowa) zwieńczone gzymsem koronującym. Okna o łukach pełnych w opaskach z kluczem. Ściany szczytowe kaplic ozdobione w narożach lizenami i szczytami wolutowymi. Kościół nakryty jest dachem dwuspadowym pokrytym blachą, wieża zwieńczona barokowym hełmem z latarnią. Mur, otaczający plac kościelny w kształcie nieregularnego czworoboku, powstał w 2 poł. XIX w. w stylu neobarokowym. W narożniku pn.-wsch. w bieg muru włączona została trójarokadowa dzwonnica, pierwotnie wolnostojąca. Dzwonnica ozdobiają dekoracje porządku architektonicznego w formie pilastrów, przykryta jest daszkiem dwuspadowym, na którym pośrodku znajduje się miejsce na sygnaturkę. Barokowa plebania z dachem mansardowym pochodzi z przełomu XVIII i XIX w.

We wnętrzu prawie jednorodne wyposażenie z XVIII w. – ołtarz główny (Chrzest Jezusa w Jordanie przez Jana Chrzciciela) i cztery boczne z ornamentami rokokowymi (m.in. Świętej Rodziny), rokokowa ambona i dwa konfesjonały oraz późnobarokowa chrzcielnica. Na uwagę zasługuje późnorenansowy, bogato rzeźbiony tron

Wnętrze kościoła parafialnego w Ciążeniu

biskupi z pocz. XVII w. oraz obraz Adoracji Matki Boskiej Szkaplerznej przez dostojników duchownych i świeckich z ok. 1650 r.

OBRAZ MATKI BOŻEJ SZKAPLERZNEJ

Na bocznej ścianie w prezbiterium wisi przepiękny artystycznie i arcyciekawo symbolicznie obraz pochodzący z kręgu twórczości Hermana Hana (ur. 1574, zm. 1628), sławnego malarza gdańskiego epoki baroku. Datowany na połowę XVII wieku przedstawia adorację albo apoteozę Matki Bożej Szkaplerznej. W górnej części kompozycji obrazu pośród obłoków i aniołków przedstawiono ujętą w półpostaci Matkę Bożą wraz z Dzieciątkiem Jezus w typie *Hodegetrii*. Maryja trzyma w prawej dłoni

berło oraz bracki szkaplerz (opadający na obłoki), natomiast Dzieciątko Jezus błogosławi wzniesioną do góry prawicą. Matka Boża ubrana jest w czerwony chiton i niebieski maforion, a Dzieciątko ma na sobie różową tunikę i czerwoną opończę. Połączanego koloru są natomiast lamówki szat, berło w dłoni Maryi oraz korony na głowach Matki i Dzieciątka. Wokół głów rozchodzą się jasne promienie. U dołu ukazani zostali przedstawiciele stanu duchownego i świeckiego. Na czele duchowieństwa umieszczonego z lewej strony (pod Maryją) klęczy biskup poznański, prawdopodobnie Andrzej Opaliński herbu *Łodzia* z Bnina (ur. 1575 – zm. 1623; bp poznański w latach 1607–1623; zmarł w pałacu biskupim w Ciążeniu). Naprzeciwko niego (pod Dzieciątkiem) znajduje się – rów-

nież klęczący – poprzedzający grupę dostojników i szlachty król Władysław IV Waza (ur. 1595 – zm. 1648; z Bożej łaski król Polski 1632–1648, wielki książę litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmudzki, inflancki, smoleński, siewierski i czernihowski, a także dziedziczny król Szwedów, Gotów i Wandalów, wybrany carem Rosji) albo jego przyrodni brat

Adoracja MB Szkaplerznej

Jan II Kazimierz Waza (ur. 1609 – zm. 1672; król Polski i wielki książę litewski w latach 1648–1668, abdykował) w płaszczu koronacyjnym narzuconym na zbroję. Pas obłoków ujęty w kształt półksiężyca zda się oddzielać świat *niebieski* (*niebiański*) od świata *ziemnego* (*ziemskiego*). A szkaplerz ofiarowany przez Maryję staje się darem Niebios dla pielgrzymów tej ziemi zdążających do chwały nieba i pomocą w trudnościach, przeciwnościach, napaściach złego ducha.

Modlitwa do Matki Bożej Szkaplerznej

Najświętsza Maryjo, w chwale swojej Jesteś wyniesiona ponad wszystkie chóry anielskie, a Twa doskonałość przewyższa świętość wszystkich aniołów, świętych i błogosławionych w niebie. Przez Twą godność macierzyńską jesteś pełną potęgi Królową Nieba i ziemi, a jako Matka Zbawiciela Jesteś także naszą Matką, Pośredniczką i Opiekunką. Troszczysz się o nas w każdej chwili życia naszego, ochraniasz przed atakami złego i wspierasz w walce. Sprawiedliwym wy-

praszasz siłę i łaskę wytrwania, a błądzących wprowadzasz na drogę pokuty. Jesteś Matką miłosierdzia dla dusz czyścowych i Ucieczką grzeszników, Uzdrawieniem chorych i Pocieszycielką strapionych, Przyczyną naszej radości i naszą Bramą do Nieba. Rozpal w naszych sercach tę prawdziwą miłość ku Tobie i Synowi Twemu, niech stanie się ona dla nas pobudką do dobrego i drogowskazem na drodze zbawienia.

Amen.

ŚW. JAN PAWEŁ II I ŚW. RAFAŁ KALINOWSKI – – WYPOWIEDZI WCIĄŻ AKTUALNE

Wypowiedzi św. Jana Pawła II o ojcu Rafale Kalinowskim, którego beatyfikował w 1983 r. w Krakowie i kanonizował siedem lat później w Rzymie, i o którym zwykł mówić, jako o „świętym ze swego rodzinnego miasta”, zostały zgromadzone i niejednokrotnie opublikowane (Jan Paweł II, *Teksty o św. Rafale Kalinowskim*, Kraków 1999; *Przewodnicy na Górę Karmel ukazani przez Jana Pawła II*, Kraków 2000, s. 117–132;

(11 stycznia), do korpusu dyplomatycznego akredytowanego przy Stolicy Apostolskiej: „Niestety – mówił – miniony rok 1991 przejdzie do historii jako okres, w którym na scenie wydarzeń dominowała wojna. [...] Widzieliśmy przerażające obrazy cierpień ludności cywilnej, nękaną przez walki, które wyniszczają Jugosławię, a zwłaszcza Chorwację. Zburzone domy, mieszkańcy zmuszeni do ucieczki, gospodarka w ruinie,

skiego. W ubiegłym stuleciu, gdy Polska walczyła o zachowanie swej godności i o niepodległość narodową, miał on odwagę wołać – choć sam był uczestnikiem walk – że «ojczyzna potrzebuje potu, a nie krwi!». Tak, panie i panowie, Europa potrzebuje ludzi, którzy wspólną pracą będą dążyć do tego, by nienawiść i odrzucenie drugiego człowieka nie miały już prawa bytu na tym kontynencie, który wydał tak wielu świętych, wzorów człowieczeństwa, był promieniującym źródłem twórczych idei i ojczyzną wielu instytucji społecznych, przynoszących chwałę ludzkiemu geniuszowi” (https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/jan_pawel_ii/przemowienia/cd_11011992 [27.08.2022]).

Kanonizacja św. Rafała Kalinowskiego Mal. Jerzy Kumala

Człowiek zdobyty przez Chrystusa. Św. Rafał Kalinowski i Jan Paweł II, Kraków 2007; *Oddał życie z miłości. Rafał Kalinowski – Święty z Miasta Papieskiego w wypowiedziach Stugi Bożego Jana Pawła II*, Wadowice 2007). Jednak ciągle odkrywamy, że nie dotarliśmy do wszystkich z tychże wypowiedzi i w naszych wykazach zostały pominięte chociażby dwie następujące.

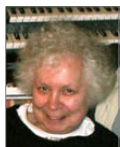
Pierwsza z nich, będąca bardzo na czasie w kontekście trwającej wojny po napaści rosyjskiej na Ukrainę, pochodzi sprzed 30 lat i stanowi słowa jakie Papież skierował u początków nowego, 1992 r.

bombardowane nieustannie kościoły i szpitale: nie sposób patrzeć spokojnie na te fakty, które są skutkiem nierozumnych działań. Moje liczne apele o pokój i podjęcie dialogu są wam znane. Nie jest wam obce również stanowisko Stolicy Apostolskiej w sprawie. [...] Nic nie może usprawiedliwić tak bezwzględnego deptania praw człowieka, lekceważenia uprawnionych różnic i łamania prawa. Wzywam wszystkie strony konfliktu, by w obliczu Boga przemyślały swe postępowanie. Przychodzą mi tu na myśl słowa jednego ze świętych «europejskich», niedawno kanonizowanego o. Rafała Kalinow-

Druga mało znana wypowiedź św. Jana Pawła II o św. Rafale, to jego słowa skreślone tuż po jego kanonizacji, 17 listopada 1991 r., w liście do prof. Stefana Świeżawskiego, słowa wyrażające wielkie nadzieje Jana Pawła II w odniesieniu do Wschodniej Europy: „Piszę te słowa w godzinę po kanonizacji o. Rafała Kalinowskiego w bazylice św. Piotra. Uczestniczyli obaj Prezydenci: Polski i Litwy oraz wielu pielgrzymów ze Wschodu. Bogu niech będą dzięki” (*Tygodnik Powszechny*, 41/2002, s. 8).

Niechaj te intuicje św. Jana Pawła II będą dla nas zachętą do modlitwy o pokój, którego dar dla Ukrainy, Europy i całego świata pomaga nam wyprosić wstawienictwo obu tych „wadowickich świętych”: Jana Pawła II i kanonizowanego przezeń Rafała Kalinowskiego, który na Ukrainie, projektując jako młody inżynier trakt kolejowy Odessa–Kijów–Kursk (zlecono mu wytyczenie trasy na odcinku Kursk–Konotop), przeżył swoje nawrócenie po wcześniejszym okresie zagubienia się duchowego podczas studiów w Sankt Petersburgu.

o. Szczepan T. Prażkiewicz OCD

EDYTA JURKIEWICZ-PILSKA

Błogosławieństwo...

*Panie, czym jest człowiek, że troszczysz się o niego,
czym jest syn człowieczy, że o nim myślisz?
Człowiek jest jak tchnienie,
dni jego jak cień, który przemija.*

[...]

*Nasze spichlerze niech będą pełne
plonów wszelkiego rodzaju.
Niech tysiącrotnie się mnożą nasze stada,
niech się na naszych pastwiskach pasą dziesiątki tysięcy.
Nasze bydło niech będzie płodne,
niech szkód i strat nie ponosi.
Niech nikt nie podnosi lamentu na naszych ulicach.
Szczęśliwy lud, któremu tak się powodzi,
szczęśliwy lud, którego Pan jest Bogiem.*

Błogosławi Pan ludowi swojemu i obdarza wszelkim dobrem. I choć w tym roku pogoda była bardzo zmienna, to jednak plony zbóż, ilość owoców, warzyw wszelakiego rodzaju będzie pod

dostatkiem. Nikt nie powinien w naszej miłej Ojczyźnie zaznać głodu.

Pracę rąk ludzkich Pan pobłogosławił. A jak człowiek wynagradza Bogu to błogosławieństwo?

Bardzo różnie. I dlatego niestety tu i ówdzie można usłyszeć lament, bo stała się niesprawiedliwość i krzywda.

Bóg troszczy się o człowieka – niestety nie zawsze człowiek troszczy się o bliźniego. Jesień stoi u progu. Dzielimy się zatem naszym dobrem – a Pan będzie błogosławił ludowi swojemu.

(fot. źródło: Internet)

III-GIE UDERZENIE BOŻEGO SERCA:

*Serce Jezusa, ze Słowem
Bożym istotowo zjednoczone,
zmiłuj się nad nami.*

Jezus z Nazaretu to prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek. Dzisiaj być może trudniej przyjąć nam Jego człowieczeństwo niż Jego Bóstwo, a na pewno trudno nam te dwie

prawdy z sobą połączyć. A jednak wiemy, że to prawda, że On doświadczył wszystkich odcieni naszego życia, zna każdą radość i każdy smutek i to wszystko przeszło przez Jego Serce. Czy Ono zostało przez to zniszczone? Nie, ponieważ napełnione miłością pojednało niebo i ziemię. Uczmy się od Niego tego pojednania; niech to, co trudne, nie sprostado nas z drogi miłości.

Jezu, uczyn serca nasze według Serca Twego.

FURTA CZYNNA: oprócz SOBÓT,

NIEDZIEL i ŚWIAT

od poniedziałku do czwartku
w godz. 8:00 – 13:00 i 15:00 – 17:30
w piątek od 8:00 do 13:00
więcej informacji można zasięgnąć
(16) 678 60 14 w. 100

U W A G A ! ZMIENILIŚMY ADRES STRONY INTERNETOWEJ:

www.przemysl.karmel.pl

Miesięcznik Duszpasterstwa kościoła pw.
św. Teresy od Jezusa w Przemyślu. Redakcja:
o. Krzysztof Górski OCD, o. Andrzej Ciekiera
* OCD, Alicja Kalinowska OCDS, Anna
Potocka POAK; Czesław Szatylga (DTP)
Adres e-mail: krzysztof.gorski.ocd@gmail.com
Adres pocztowy redakcji: Karmelici Bosi, ul. Kar-
melińska 1; 37-700 Przemyśl, tel. (16) 678 60 14.
Redakcja nie wypłaca honorariów, nie zwraca materiałów
nie zamówionych, zastrzega sobie prawo do ich skracania
oraz opracowania tekstów przyjętych do druku.
DRUKARNIA SanSet – Adres:
ul. Sportowa 1, Przemyśl-Ostrów; 16671 02 22;
663 058 828; www.sanset.pl

Przemyski Karmel
z lotu ptaka

K R E M
na
rekreacji
w
Strachocinie
z ojcem
Andrzejem
Ruszałą

Po
Mszy św.
Odpustowej
wspólna
fotografia
z
ks. Abpem
Adamem
Szalem
naszym
Arcypasterzem

